

The Thai Journal of Veterinary Medicine

Volume 2
Issue 1 January 1972

Article 9

1-1-1972

บทความวิชาการ

อัคนี นวรัตน์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjvm>

Part of the [Veterinary Medicine Commons](#)

Recommended Citation

นวรัตน์, อัคนี (1972) "บทความวิชาการ," *The Thai Journal of Veterinary Medicine*: Vol. 2: Iss. 1, Article 9.

DOI: <https://doi.org/10.56808/2985-1130.3315>

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjvm/vol2/iss1/9>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in The Thai Journal of Veterinary Medicine by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

เมื่อสองปีก่อนนี้ ผมได้ยินนิสิตสัตวแพทย์คุยกันในกลุ่มเพื่อนฝูง จับความได้ว่าหลาย ๆ คนในกลุ่มนิสิตตั้งใจไว้ว่า เมื่อสำเร็จเป็นหมอแล้วจะไปเปิดคลินิกรักษาสัตว์ ปัจจุบันคลินิกรักษาสัตว์ในนครหลวงกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากกว่า ๕๐ แห่ง เทียบกับเมื่อสิบปีก่อนซึ่งมีประมาณ ๑๐ แห่ง การที่มีคลินิกรักษาสัตว์เพิ่มจำนวนขึ้นมากนั้น ก่อให้เกิดความคิดหลายประการ เช่น กิจการด้านคลินิกเป็นกิจกรรมที่เพิ่มพูนรายได้ดี สัตวแพทย์มีความชอบความเอาใจใส่ต่อวิชาชีพมากขึ้น สัตว์เลี้ยงมากขึ้น และดูเหมือนว่าการเปิดคลินิกเป็นแพชั่นอย่างหนึ่ง ซึ่งก็เป็นที่น่ายินดีเพราะนอกจากเป็นการใช้วิชาชีพให้เป็นประโยชน์ เพิ่มพูนรายได้ แล้วยังเป็นการใช้เวลาว่างในบางส่วนของวันให้หมดเปลืองไปอย่างสุนทร

การเปิดคลินิกในนครหลวง ๆ นั้น โดยทั่วไปแล้วต้องลงทุนสูง ทุนทรัพย์ส่วนใหญ่คือการเช่าตึกเป็นสำนักงาน ยังมีหม้ออีกหลายคนที่ทำงานด้านคลินิกนอกเหนือจากงานประจำแต่ติดขัดด้วยทุนทรัพย์ กรณีเช่นนี้ น่าจะเบี่ยงเบนความสนใจไปทางคลินิกปศุสัตว์คูบัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัตวแพทย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ต่างจังหวัด คลินิกปศุสัตว์ ไม่จำเป็นต้องเช่าตึกแถวเปิดสำนักงาน ทำอยู่กับบ้านก็ได้ แต่หม้อต้องมีความพร้อมหลาย ๆ อย่างที่สำคัญคือความอดทนในทุกสภาวะการณ์ เช่น อดทนต่อสิ่งปฏิกูลทั้งหลายแหล่ มีขันติต่อความไม่ประสีประสาของเจ้าของสัตว์บางราย เข้มแข็งต่อความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า และอีกประการหนึ่งก็คือ ความรู้ความสามารถการรักษาปศุสัตว์นั้น โดยหลักการทางอายุรศาสตร์แล้วเหมือนกับสัตว์เลี้ยงทั่วไป (pet) แต่ในทางปฏิบัติแล้วแตกต่างกันเกือบทั้งหมด ถ้าจะกล่าวอย่างกว้าง ๆ การรักษาปศุสัตว์ง่ายกว่า แคบกว่า และเปลืองความละเอียดอ่อนน้อยกว่าสัตว์เลี้ยง

เหมือนกับมีมนต์ขลัง เมื่อได้ปฏิบัติกรออันสุนทรในแขนงปศุสัตว์แล้ว หม้อจะเกิดความรู้สึกที่แปลกใหม่ขึ้นในมโนจิตต์ เป็นความรู้สึกที่คุกรุ่นขึ้นมาจากการได้ช่วยเจ้าของสัตว์ให้หลุดพ้นจากความหายนะ ช่วยสังคมทำประโยชน์ต่อประเทศชาติ สร้างสรรหรือพบสิ่งใหม่ ๆ อันจะเป็นสมบัติของอนุชนรุ่นหลัง

คุณหมอรักทั้งหลาย ลองหาเวลาสักนิด ออกไปคุยกับผู้เลี้ยงสัตว์ พยายามไปหลายๆ ที่ และคุยกับหลายๆ คน คุณหมอมองจะมีความกระจ่างชัดขึ้นว่า ปศุสัตว์อันเป็นทรัพย์สินพยานของชาติที่สำคัญ เรียกว่า ความรู้ ความสามารถ พลังกาย พลังจิตต์จากคุณหมอยู่เกือบทุกหนทุกแห่ง

ที่ผมเขียนมาตั้งแต่ต้นนั้น ขอเปิดใจว่า เพื่อวิงวอนเชิญชวนให้พวกเราทั้งที่เป็นหมอแล้ว และยังเป็นนิสิตไปทำงานทางด้านปศุสัตว์ให้มากขึ้น ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างในตัวสัตว์ ในคอกสัตว์ และบนผืนแผ่นดินของเราล้มเยาะทำลายเรedyู่ตลอดเวลา ลองลงมาคลุกกับปศุสัตว์ดูเถอะครับ มันเหมือนกับขั้บรดยนต์ชั้นดี บนเส้นทางเปลี่ยวอย่างเยี่ยม มีทั้งโลดโผน ตื่นเต้น รักโศกสลดระทดใจ อคอยาก หิวโหย สนุกเป็นบ้าอย่าบอกใครเชียว.

ม.ล. อักนี นวรัตน์

๒๖ เมษายน ๒๕๑๕